

חמסה

בתוך סונטה

חדרים חדרים משתרע ביתכן
 והשבילים הרחבים ביניהם
 אולי עוד יוכלו שתי פעוטות בסרבלים זהים
 טמונות זו בתלתליה של זו
 כמו חלבון וחלמון בפנים הקלפה.

שומרת הלילה תמיד מאחרת להגיע
 ובבואה מתפוגגת באלמת האור.
 מאז שעזבתן בחפזה
 ריח זעה חריפה נכר בכל
 בוהק כסכין שאין להניח מיד.

דבר לא ינחם אתכן כעת.
 ככל זאת יש לכתב את השפוד
 ולהשמיר לא לשפוד את הכתוב
 כי חלומותינו ספוגים בקורות הבית
 גם כשהוא נפרם.

אלופות הילדות בצלילה למרחקים, בקדרים באים
 למדתן איך לנשם לרחב ולארוך הברכה.
 מתוכה אתן עדין מזנקות בשקט
 שזופות וזריזות
 משתטחות על מרצפות לוחטות כדי להתחמם.

בין ערבים נושבת רוח בצמרות הברושים,
 נושאת סגלה.
 כף יד אוחזת ברוך בכף ידי
 בקצה המקפצה הגדולה
 ואינה מרפה גם מתחת לפני המים.

האינסופי חולם בתוך חלום בתוך חלום
 ובעודי ישן מתחת לציור בתוך ציור
 צבור ועוד צבור נסים מאימתו של הצבור
 ימים בהם דומה רק לאהבתנו השלום

כי אתעורר מתוך סיוט ואוכח אכן סיוט
 במקום מדע נטול מגע - אל המדע שבמגע
 שותת אדג'ו של פרוקופיב במסע בתוך מסע
 המציאות האמתית מול בלהות המציאות

של אנשים מאמלים מאמלים את זולתם
 צוארונים מעמלנים מזמן כפר לא רק לכנים
 דבר לא יעצר אותי - גם לא דרשת הפחדנים -
 מלהתגעגע לשמחה ואל לכפר התם

לא להיות אורח בחיים עד חדלון יתום
 ולהשלים את מעגל היפי בחנייתו.